

til at komme med ind i Kirken eller Kapellet eller skal blive udenfor. Jeg vil blot minde om, hvor meningsløst man bruger de herom gældende Bestemmelser. I Aarhus har Graveren f. Eks. ofte, naar den nævnte Præst skulde forrette Begravelsen, klippet et hvidt Kors ud af en af de Begravelsessange, der skulde synges, og hæftet dette Kors med 4 Knappenaale fast i Hjørnet af Fanen. Saa kunde den faa Adgang, medens den ellers ikke vilde have faaet Adgang. Saadanne Meningsløsheder synes jeg, man skulde være fri for.

Kierkegaard: Paa dette sene Tidspunkt af Døgnet, og da jeg ved, at man ønsker at slutte Forhandlingerne i Aften, skal jeg fatte mig overordentlig kort. I Modsætning til adskillige andre ærede Medlemmer, som under denne Finanslovbehandling have haft Ordet, har jeg ikke nogen Tak at bringe til nogen af Ministeriets Medlemmer for Bevillinger, som i særlig Grad vedrøre den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Saa vidt jeg kan se, er Finanslovsforslaget kemisk rent i saa Henseende; maaske jeg dog bør gøre en Undtagelse med Hensyn til den højtærede Landbrugsminister, idet jeg nemlig haaber, at man i det kommende Finansaar vil yde det samme Beløb til Dæmpning af Sandflugten i Hvidbjerg-Ørum-Lodbjerg Kommuner, som der er ydet i de sidste Aar, og jeg fastholder det Haab, uagtet jeg i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget ikke har kunnet finde Antydninger i saa Henseende. Menneskene deroppe føre en fortvivlet Kamp mod Sandflugten, og det forekommer mig, at de ere Støtte værd i det Arbejde.

I denne Forbindelse ønsker jeg at gøre en lille Bemærkning til Finanslovkommissionens Indstilling. Det undrer mig nemlig, at Kommissionen har kunnet foreslaa Regeringen at standse med Indkøb af Klitarealer til fremtidig Beplantning, thi er der noget, som overhovedet kan kaldes en Statsopgave, maa dog vel dette, at forvandle vore golde og nøgne Klitter til frodige Skove, være det. Den, der som jeg i en Aarrække har været Vidne til den Odølggelse, Sandflugten foraarsager paa de indenfor Klitterne liggende frugtbare Marker, vil kunne forstaa, at her er en Gerning at gøre, en Opgave at tage op, som er Staten værdig, og som absolut ikke kan gennemføres af andre end Staten. Naar man paa en smuk Sommerdag ser Klitterne, naar der er høj Himmel hvælvet over dem, kan man finde, at de tage sig ret malerisk

ud, og de ere ogsaa et yndet Opholdssted for tilrejsende Badegæster. Men kom saa en anden Gang, naar Stormen fyger hen over Klitterne. Da vil sikkert enhver indrømme, at det maleriske er forsvundet, Idyllen er borte. Efter Kommissionens Indstilling kunde jeg næsten fristes til at tro, at dens Medlemmer kun have set Klitterne under et behageligt Sommerferieophold derovre. Ærede Medlemmer ville kunne forstaa, at jeg med stor Interesse paahørte Landbrugsministerens Tale forleden, hvoraf det tydeligt fremgik, at han heller ikke kunde følge Kommissionens Indstillinger paa dette Omraade, men nok kunde være med til at pausere lidt. Jeg deler ganske Landbrugsministerens Opfattelse her. Under de nuværende vanskelige finansielle Forhold kunde det vel forsvares at standse lidt med den Opgave, at pausere lidt, men at standse for evig Tid kan ikke forsvares. Dertil har denne Sag for stor Betydning for Land og Folk.

Medens jeg omtaler Klitterne, vil jeg gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at se venligt paa et Andragende, som jeg ved, at Beboerne i Hvidbjerg-Vesten-Aas Sogn i min Valgkreds netop i disse Dage have overrakt Landbrugsministeren, og som gaar ud paa, at Staten bør købe et Klitareal paa ca. 1,800 Tdr. Land — hvoraf dog de 400 ere offentlig Klit — til senere Tilplantning. I nævnte Sogn har Staten allerede en Klitplantage paa ca. 1,200 Tdr. Land. Tilplantningen er nu paa det allernærmeste fuldført. Lidt længere Nord paa i Nørhaa Sogn ligger Stenbjerg Klitplantage paa ca. 2,100 Tdr. Land, og midt mellem de to Plantager ligger netop den Plantage, som Beboerne nu ønske tilplantet, og lægges denne aabne Plads, naar den er tilplantet Plantage, ind under Hvidbjerg Plantage, vil dennes Betjeningsmandskab baade kunne udføre Arbejdet og føre Tilsynet. Der skal hverken ansættes en ny Plantør eller bygges en ny Plantørbolig eller den Slags, alt sammen Ting, som i ikke ringe Grad reducere Udgifterne. Men jeg maa skynde mig at sige, at de Mennesker, som ere komne med Andragendet, forlange slet ikke, at deres Ønsker skulle opfyldes straks. Nej, fornuftige og Vestjyder som de ere, ere de tilfredse med at faa deres Ønske opfyldt, naar Statens finansielle Stilling er saadan, at Staten kan optage denne Opgave paa ny. Det forekommer mig, at en saadan Resignation burde paaskønnes.

Af det Tilsvar, som den højtærede Kultusminister forleden gav det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) angaaende